

Runy stowiańskie

Olga Korbut

Runy stowiańskie

WYKORZYSTAJ POTĘGĘ RUN,
BY OSIĄGNAĆ SZCZĘŚCIE I OCHRONIĆ SIĘ
PRZED NEGATYWNYMI WPŁYWAMI

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

REDAKCJA: Irena Kloskowska
SKŁAD: Krzysztof Nierodziński
PROJEKT OKŁADKI: Krzysztof Nierodziński
TŁUMACZENIE: Beata Bogdanowicz

Wydanie I
Białystok 2021
ISBN 978-83-8171-496-9

Tytuł oryginału: *Рухи*

Copyright © 2017, Olga Korbut, text
Design © 2019, Ltd Co Publishing House Eksmo
First published in the Russian language by Ltd Co Publishing House Eksmo

© Copyright for the Polish edition by Studio Astropsychologii, Białystok 2020
All rights reserved, including the right of reproduction in whole or in part in any form.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Bez uprzedniej pisemnej zgody wydawcy żadna część tej książki nie może być powielana w jakimkolwiek procesie mechanicznym, fotograficznym lub elektronicznym ani w formie nagrania fonograficznego. Nie może też być przechowywana w systemie wyszukiwania, przesyłana lub w inny sposób kopiowana do użytku publicznego lub prywatnego – w inny sposób niż „dozwolony użytek” obejmujący krótkie cytaty zawarte w artykułach i recenzjach.

Poczyniono wszystkie starania, aby upewnić się, że informacje zawarte w tej książce są pełne i dokładne. Niemniej jednak, ani wydawca, ani autor nie zajmują się udzielaniem profesjonalnych porad poszczególnym czytelnikom. Pomysły, procedury i sugestie zawarte w tej książce nie mają na celu zastąpienia konsultacji z lekarzem. Wszystkie sprawy dotyczące zdrowia wymagają nadzoru medycznego. Ani autor, ani wydawca nie ponoszą odpowiedzialności za jakiegokolwiek szkody, rzekomo wynikające z korzystania z informacji i sugestii zawartych w tej książce.

Bądź na bieżąco i śledź nasze wydawnictwo na Facebooku.
www.facebook.com/Wydawnictwo.Studio.Astropsychologii

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

15-762 Białystok
ul. Antoniuk Fabr. 55/24
85 662 92 67 – redakcja
85 654 78 06 – sekretariat
85 653 13 03 – dział handlowy – hurt
85 654 78 35 – www.talizman.pl – detal
strona wydawnictwa: www.studioastro.pl

Więcej informacji znajdziesz na portalu www.psychotronika.pl

PRINTED IN POLAND

Spis treści

Zamiast wstępu	11
Rozdział 1. Teorie mówiące o pochodzeniu run oraz źródła informacji o runach	15
Wersja grecko-łacińska	18
Wersja północnoetruska	18
Wersja azjatycka	18
Wersje nietradycyjne	19
Wersja mitologiczna	19
Rozdział 2. Futhark i jego struktura.	29
Att I	34
Fehu	34
Uruz	35
Thurisaz	35
Ansuz	36
Raidho	37
Kenaz	37
Gebo	38
Wunjo	39
Att II	40
Hagalaz	40
Nauthiz	40
Isa	41
Jera	42
Eihwaz	42
Pertho	43

Algiz	44
Sowilo	44
Att III	45
Tiwaz	45
Berkana	46
Evaz	46
Mannaz	47
Laguz	48
Inguz	49
Dagaz	49
Othala	50
Runy – identyfikatory do konstruowania formuł	51
Runy służące do identyfikacji konkretnych osób	51
Runy reprezentujące grupy ludzi	51
Runy miłości i relacji	52
Runy dla ochrony	53
Runy wykorzystywane do ochrony przed złem	54
Runy wpływające na zwiększenie poziomu energii i kierunku jej działania	55
Runy dla finansowego i materialnego dobrobytu	55
 Rozdział 3. Skąd wziąć runy i jak wykonać je samodzielnie	 57
Runy wykonane z drewna	61
Runy wykonane z kamienia	66
 Rozdział 4. Sposoby poznawania i uczenia się run	 73
Żywe runy	78

Rozdział 5. Cechy wróżenia z run 83

Czy runy mogą kłamać lub odmówić udzielenia odpowiedzi?	91
Wróżenie z run pod patronatem norn	94
Warianty ułożenia matryc runicznych	96
Rozkłady run dla początkujących	99
Tak/nie	99
Rozkład z trzema runami	100
Rozkłady Tarota na runach	102

Rozdział 6. Praktyczne wykorzystanie run 105

Dlaczego runy pomagają?	113
Podstawowe kategorie i terminy	114
Metody pracy	119
Warunki pracy	123
Magiczne wyposażenie	124
Kombinacje run we współczesnej praktyce	126
Jak wybrać odpowiedni rozkład	138
Nanoszenie run pod ich wpływem	140
Kiedy stosować runy	140
Gdzie stosować runy	143
Na co nanosić runy	143
Za pomocą czego nanosić runy	145
W jaki sposób rysować runy	146
Aktywacja i dezaktywacja runicznych rozkładów	147
Omówienie rozkładów runicznych	151
Gdzie przechowywać rozkłady	154
Aktualizacja runicznych rozkładów	154
Czas pracy rozkładu	157
Rytuał nanoszenia run	157

Rytuał poświęcenia wpływu run za pomocą siły żywiołów	160
Rozdział 7. Tworzenie runoskryptów	163
Tworzenie ligatur runicznych	171
Runy ukazują działanie lub wyniki działań wplywających na sytuację	176
Runy wskazują pożądaný rezultat	178
Klasyczny schemat	179
Rozdział 8. Runy stosowane w celu ochrony	183
Jaką ochronę wybrać?	189
Diagnostyka ochrony za pomocą run	199
Runiczne oczyszczanie	206
Oczyszczanie runiczne „rainbow gold”	217
Oczyszczanie runiczne „Swobodny wiatr”	219
Gdzie nanosić rozkłady w celu oczyszczenia	222
Czas trwania oczyszczania	224
Formuły towarzyszące oczyszczaniu.	224
Odzyskiwanie energii	226
Indeks	231
Insolacje zaprasza na autorskie kursy run i magii	233
Szkoła run i magii	233
Kursy Tarota	233
Szkoła praktycznej magii	234

Dedykuję tę książkę mojej babci Ulianie (Oldze) Breczko i mamie Swietłanie – dzięki nim odkrywałam otaczający mnie świat i byłam zachęcana do kontynuowania mojej twórczości. Pragnę również wyrazić szczerą wdzięczność Tonieczce Dawydowej – mojemu aniołowi stróżowi oraz Wierze Kutyrewoj za jej nieograniczoną cierpliwość.

Olga Korbut (Insolate)

Zamiast wstępu

ƒ H ↑ □ † B † — M ƒ 2 8 ƒ 4 5 7 8 X X † 8 † 4 5 8

W otaczającym nas świecie, w XXI wieku, technologia opanowała świat. Komputery stają się coraz bardziej zaawansowane i kompaktowe, nowe środki komunikacji natychmiast łączą ludzi oddalonych tysiące kilometrów od siebie i tylko jedna rzecz pozostaje niezmienna przez cały czas: nasza wiara w nadprzyrodzone siły i moce, w istnienie magicznej różdżki spełniającej życzenia. Zdradzę ci sekret – ona istnieje naprawdę. Dokładniej, jest ich 24. Są to runy! Przybyły do nas z odległych czasów, I–II wieku naszej ery, z terytorium, na którym obecnie znajdują się Niemcy i kraje skandynawskie. Runy przeszły przez mroczne średniowiecze i zostały zapomniane w okresie rewolucji technicznej, ale wkroczyły w XXI wiek, porywając i zaciekawiając nasze współczesne umysły swoją tajemnicą. W mojej książce chcę opowiedzieć o tej magii, która pochodzi z odległej przeszłości i jest ucieleśnieniem współczesnej runicznej tradycji.

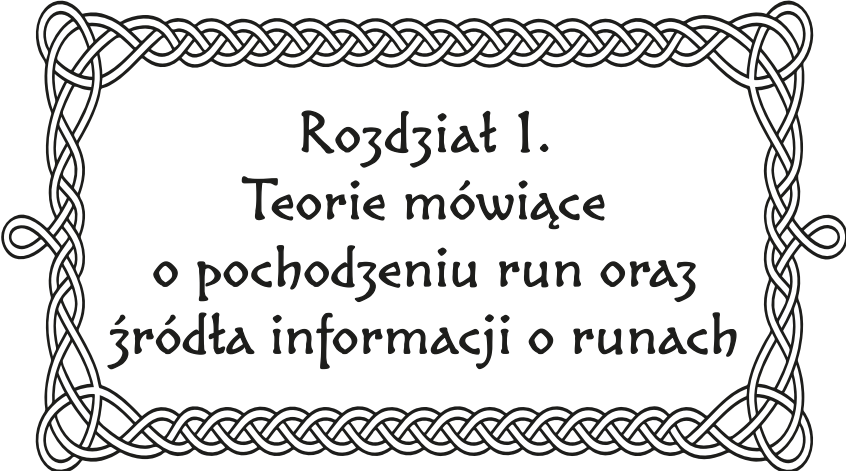
Runy stały się dziś bardzo popularne. Jednak mimo że można znaleźć różne informacje na temat samych run, to o praktycznym zastosowaniu run zbyt wiele dowiedzieć się nie sposób. Z jednej strony znacząca liczba osób używa run i pozostawia opinie na temat swojej pracy, ale z drugiej – nigdzie nie znajdziesz jasno określonego schematu ani sekwencji runicznego wpływu – pojawia się mnóstwo różnych opinii przy jednoczesnym całkowitym braku konkretnych faktów. Moja książka wypełni tę lukę i nauczy cię, jak używać magii run w praktyce.

Jeśli wszedłeś na ścieżkę samorozwoju i jesteś gotów zmienić swoje życie na lepsze, runy ci w tym pomogą. A ta książka i moje skromne przywództwo stworzą okazję do nawiązania z nimi kontaktu. Z krótkiego historycznego tła dowiesz się, czym są runy,

skąd pochodzą i dlaczego są pomocne w osiągnięciu konkretnych celów. Nauczę cię poprzez wróżenie z run, jak znaleźć przyczyny konkretnej sytuacji, przewidzieć przyszłe wydarzenia i analizować wyniki swoich działań. Powiem ci, jak używać run, aby osiągnąć różne cele, czym są stawy runiczne i według jakich zasad są tworzone. Materiały zebrane w książce pomogą ci wykorzystać moc run do poprawy życia. Dowiesz się, jak śledzić niekorzystne trendy i jak chronić siebie i tych, którzy są ci bliscy. Te informacje pokażą ci, jak wyjść z trudnej sytuacji, nauczą cię, jak opierać się negatywnym wpływom, i pozwolą poczuć się pewnie bez względu na to, co się stanie. Dowiesz się, jak zorganizować swoje miejsce pracy, jak korzystać z mocy księżyca i różnych przedmiotów rytualnych i, co najważniejsze, jak zastosować nabytą wiedzę bez szkody dla siebie i bliskich.

Ważne, aby zrozumieć: run nie można badać tylko poprzez czytanie literatury ezoterycznej. Aby uświadomić sobie ich siłę i zasady wpływu, konieczne jest osobiste doświadczenie i własne odkrycia, zrodzone w trakcie twórczych eksperymentów. W każdym z nas istnieje aktywny twórczy początek, który może zmieniać rzeczywistość, a aby działać zgodnie z rzeczywistością, wystarczy uwolnić siły wewnętrzne i skorzystać z naszych możliwości!

Zaczynamy?

Rozdział 1.
Teorie mówiące
o pochodzeniu run oraz
źródła informacji o runach

ƒ H ↑ □ † B † — M ƒ 2 8 ƒ 4 5 7 8 X X † 8 † 4 5 8

Runy to pismo starożytnych plemion germańskich, używane od około I do XII wieku naszej ery na terytorium współczesnej Danii, Szwecji i Norwegii oraz od X do XII wieku w Grenlandii i w Islandii. Runy są symbolicznym odzwierciedleniem postaci, składają się z linii prostych. Zazwyczaj były rzeźbione na różnych powierzchniach: w drewnie, na kamieniach, w metalu.

Istnieje kilka wersji pochodzenia słowa „runa”.

Według jednej teorii słowo „runa” wywodzi się ze staronordyckiego i anglosaskiego słowa „run”, staroislandzkiego „runar” i staroniemieckiego „run”, które zawierają germańską podstawę „ru”, a także z gotyckiego terminu „runa”, oznaczającego „tajemnicę”, oraz starogermańskiego „runen” (współcześnie Raunen) – „tajemnie szeptać”.

Nigel Pennik, autor książek o historii Celtów i geomancji, pisze o związku słowa „runa” ze starożytnym celtyckim „run” i walijskim „rhin”, co oznacza „szepć”. Jego praca mówi, że słowo „run” po irlandzku znaczy „sekret”, a w szkocko-gaelickim – „dużo”.

Badacze R. Morris i E. Anthonsen dostrzegają związek między nazwą „runa” a indoeuropejskim korzeniem (podstawą słowotwórczą) „run”, co oznacza „drapać”, „robić nacięcia”.

Jak widać, istnieje kilka teorii, ale w każdej z nich znajduje się pewien mistyczny element charakterystyczny dla tych starożytnych znaków.

Sam alfabet runiczny pojawił się około III wieku p.n.e., ale do tej pory nie wiadomo, w jakim celu runy zostały stworzone: czy były to wróżby, specjalne znaki ezoterycznej praktyki, czy też ich pierwotną funkcją było po prostu pismo.

Istnieje również kilka hipotez na temat pochodzenia samych symboli runicznych, od typowo naukowych po mistyczne.

Rozumiem, że nie jesteś historykiem i interesujesz się przede wszystkim sposobami używania i wykorzystania run, a nie ich pochodzeniem. Uważam jednak, że powinienesz dokładnie i od podstaw poznać zagadnienie, którym się interesujesz i które zamierzasz wykorzystywać dla własnego dobra, dlatego też warto przebrnąć przez wszystkie informacje.

Wersja grecko-łacińska

Specjalista w dziedzinie archeologii i toponimii Isaac Taylor przedstawił wersję dotyczącą strukturalnego związku alfabetu runicznego i greckiego używanego w VI wieku p.n.e. w krajach leżących wokół basenu Morza Czarnego. Do wysnucia tego wniosku skłonił go wydłużony i kanciasty kształt run. Według teorii duńskiego językoznawcy Ludwiga-Franza-Adalberta Wimmera runy wywodzą się z łacińskiego pisma z końca II wieku n.e.

Wersja północnoetruska

Północnoetruska wersja pochodzenia run jest uważana za najbardziej popularną. W 1928 roku została przedstawiona przez norweskiego naukowca Karla Marstrandera. Poparł go w 1929 roku skandynawski badacz Magnus Hammarström, uzupełniając tę teorię założeniem, że runy pochodzą ze zmieszanego alfabetu północnoetruskiego i ogamicznego. Większość uczonych uważa tę teorię powstania run za najbardziej prawdopodobną.

Wersja azjatycka

Uważa się, że alfabet Lidyjczyków, który powstał z fenickiego, ma wiele liter graficznie podobnych do run. To pismo zanika w III wieku p.n.e. i mniej więcej w tym samym czasie runy pojawiają

się w Europie. Niektóre symbole runiczne mają analogie w alfabecie semickim, na przykład runy **Gebo**, **Berkana**, **Inguz** (w wersji skandynawskiej) znajdują się w skrypcie południowoarabskim.

Wersje nietradycyjne

W latach 1930–40 w Niemczech opracowano teorię Urrunena (teoria prarun), sugerującą, że runy pochodzą od niektórych prarun, z których swój początek wziął alfabet semicki i wszystkie inne alfabety świata. Teorię tę opracowano wyłącznie w celu germanizacji alfabetu, więc nie można jej uznać za wiarygodną. Przychylny teorii nietradycyjnej był również szwedzki profesor Sigurd Agrell, który wierzył, że runy pojawiły się w I wieku i były pierwotnie swego rodzaju szyfrem. W 1932 r. zasugerował, że runa f (**Fehu**) była ostatnia, a nie pierwsza w runicznym alfabecie. Świat nauki nie zaakceptował tej teorii, ale znalazła ona wielu zwolenników, między innymi Thomasa Karlssona, autora słynnej książki *Runy i nordycka magia*.

Wersja mitologiczna

Skandynawskie mity opisują sposób, w jaki bóg Odyn otrzymał runy. Uznał, że aby osiąść wielką mądrość, trzeba być zdolnym do wielkich poświęceń, po czym przebił się włócznią i spędził na Drzewie Świata Yggdrasil dziewięć dni i nocy bez jedzenia i wody. Za swoją ofiarę Odyn został nagrodzony: olbrzymi Beltorn podszedł do niego, napoił go miodem oraz wręczył mu tajne znaki – runy. Jest o tym mowa w jednej ze zwrotek *Eddy starszej*, poetyckiego zbioru świętych pieśni o bogach i bohaterach mitologii nordyckiej:

 *Wiem, że wisiałem
w gałęziach na wietrze
dziewięć długich nocy*

*przebity włócznie,
poświęcony Odnowi
jako ofiara z siebie,
na drzewie tym,
korzenie którego są ukryte
w trzewiach nieznanym.
Nikt mnie nie karmił,
nikt mnie nie poił,
spojrzałem na ziemię,
podniosłem runy,
jęcząc, podniosłem –
i spadłem z drzewa.*

I dalej:

*Znajdziesz runy
i zrozumiesz znaki,
najsilniejsze znaki,
najmocniejsze znaki,
Chroft je pomalował,
a bogowie stworzyli
i Odin je wyciął.*

(The Speech of the High,

138–39, 142, tłumaczenie A.I. Korsun)

Istnieją dwie wersje sposobu, w jaki runy trafiły ze świata bogów w ludzkie ręce. Dowiadujemy się o tym z *Pieśni o Rigu*, jednego z wierszy eddyjskich, które są warte przeczytania przez wszystkich zainteresowanych runami. Uważa się, że bóg Heimdall pod postacią Riga przekazał runy swemu następcy o imieniu Kon. Według innej wersji, Rig to sam Odyn. Jeśli zaakceptujesz tę wersję, okazuje się, że to sam najwyższy bóg dał ludziom runy.

Obecnie istnieje tylko jeden skrypt runiczny zaakceptowany przez naukę. To jest futhark – seria starożytnych symboli germańskich i skandynawskich (starszy futhark), a także wywodzące się z nich: runy północnoamerykańskie (anglosaskie), islandzkie i duńskie (młodszy futhark). Istnienie runicznych alfabetów innych narodów jest wątpliwe. Powinni o tym pamiętać szczególnie wielbiciele run węgierskich, tureckich i innych, w tym „run aniołów”. Uważa się, że tylko symbole futhark są w stanie zmienić świat, ponieważ bóg Odyn dał je ludzkości, a wszystkie inne alfabety zostały wymyślone przez ludzi i nie posiadamy informacji o ich boskim pochodzeniu.

Zgadzam się z magiczną wersją pochodzenia run, ponieważ postrzegam magię jako integralną część życia ludzkiego.

Myślenie abstrakcyjne jest tym, co wyróżnia człowieka spośród innych istot żywych. To dzięki temu myśleniu pojawiły się obrzędy religijne i magiczne praktyki (moim zdaniem są one tym samym). Człowiek jest racjonalnym i pragmatycznym stworzeniem, ale jednocześnie ludzie wierzą w zjawiska nadprzyrodzone od wielu tysięcy lat, a z upływem czasu wiara ta nie słabnie, a wręcz przeciwnie – stale rośnie w siłę. Zgodzisz się, że skoro tak się dzieje, to rzeczywiście jest w tym sens. Gdyby magia nie przynosiła oczekiwanych efektów, nie byłaby tak popularna. Człowiek może zostać oszukany raz, dwa razy, ale jeśli upewni się, że został ponownie okłamany, nie będzie już ci wierzył i opowie setkom innych ludzi o swoich doświadczeniach.

W magii nie ma nic nadprzyrodzonego, ponieważ człowiek jest z natury stwórcą.

Kiedy tworzymy coś, obojętnie, czy to będą dzieła sztuki, muzyka czy nowy przepis na ciasto, zmieniamy się, a także zmieniamy świat wokół nas. Ten akt stworzenia jest właśnie esencją magii. Gdy jesteśmy w stanie twórczych poszukiwań, zmieniamy swój stan psychiczny, myśli, emocje, zachowanie. Dzięki temu nasza percepcja

się rozszerza: patrzymy na świat z innej perspektywy i zauważamy możliwości, które wcześniej były dla nas ukryte lub po prostu niewidoczne. I dostajemy więcej, nasze plany są realizowane, a nasze cele stają się osiągalne. To samo dzieje się, gdy odprawiamy rytuał lub tworzymy ligatury runiczne. W zmieniony stan świadomości wchodzimy poprzez lekki trans lub medytację i uwalniamy w ten sposób ukryte zasoby naszej psychiki. Magii nie można zabrać z zewnątrz ani zgubić, ponieważ jest już w nas i składa się z woli, rozumu i ukierunkowanego działania. W odniesieniu do run wszystko da się wyjaśnić bardzo prosto: mocą naszego umysłu stworzymy ligaturę w procesie konstruowania informacji, jeśli chodzi o problem, świadomie zmieniamy nasze podejście do sytuacji i za pomocą logicznych i zrozumiałych działań osiągamy zamierzony efekt.

Każdy rodzaj magii działa w ten sposób. Pozostaniemy jednak przy runach.

Do chwili obecnej nie mamy szczegółowego opisu znaczeń i sensu run opracowanych przez starożytne ludy północne. Pierwotnymi źródłami tych informacji są tak zwane wiersze runiczne: islandzki wiersz runiczny, norweski wiersz runiczny i anglosaski wiersz runiczny.

W tych wierszach wskazana jest kolejność run w alfabecie, niektóre informacje na temat znaczenia symboli i połączeń asocjacyjnych. Ale ta wiedza jest niewystarczająca i wyrażona głównie w metaforach (co jest charakterystyczne dla poezji skaldycznej). Ponadto same wiersze zostały spisane przez chrześcijanina, człowieka dalekiego od starożytnych tradycji, kilka wieków po rozprzestrzenieniu się run, co oczywiście pozostawiło ślad w interpretacji i prezentacji materiału.

Istnieje kilka opcji tłumaczenia wierszy runicznych. Początkowo były one tłumaczone z prastarych języków (stara norsa – stary norweski i pragerm – pragermański) na współczesny język niemiecki i norweski, następnie na angielski, a ostatecznie – na język

rosyjski. Ze względu na dużą liczbę poprawek tekstu i użycie różnych nazw w starożytnych wierszach dla tych samych symboli nawet teraz istnieją różnice w nazwach niektórych run. Na przykład:

- niemiecka nazwa: **Berkana**
- anglosaska: Beork
- staronordycka: Bjarkan

Niektóre informacje na temat praktycznego zastosowania run znajdują się w pieśni *Eddy starszej* zatytułowanej *Mowa Sigrdriwy*. Został w niej opisany sposób, w jaki walkiria Sigrdriwa odkrywa magiczne znaczenie run władcy Sigurdowi. W zwrotkach 6–13 opisano 8 grup runicznych:

5. *Klonowi tinga dają napój,
pełen siły i wielkiej chwały;
są w nim pieśni magiczne
i runy niosące uzdrowienie,
zaklęcia pomyślności,
i radości runy.*

6. *Runy zwycięstwa,
skoro do niego dążysz –
wytnij je na rękojeści miecza
i oznacz dwa razy imieniem Tūra!*

7. *Runy piwa
poznajcie,
by oszustwa nie były wam straszne!
Połóż je na róg,
na rękę nakreśl,
runę Naud – na paznokciu.*

8. Uświęć róg,
strzeż się podstępu,
wrzuć cebulę w wilgotne miejsce;
z pewnością nie zostaniesz upojony
magiczną miksturą.

9. Poznaj runy towarzyszące narodzinom,
jeśli chcesz być pomocnym podczas porodu!
Nanieś je na dłoń i ściśnij nadgarstki,
nawołując do wstydu.

10. Runy przyphylwu poznaj,
aby pomagać pływającym statkom!
Narysuj te runy na nosie, na sterze
i wypal na wiostach –
niech groźne czarne fale
szkód nie przyniosą.

11. Runy lecznicze
do uzdrowienia poznać powinienes;
na pniu, który gałęzie kieruje na wschód –
wytnij je na nim.

12. Poznaj runy mowy,
jeśli nie chcesz poznać smaku zemsty!
Są wymyślane,
są zestawiane,
są splatane
tam, gdzie ludzie powinni
czynić sprawiedliwość.

13. *Poznaj runy myśli,
jeśli mądrzejszym chcesz się stać!
Chroft je rozwiązał,
wymyślił je z wilgoci,
która kiedyś wyciekła
z mózgu Cheiddraypnira i rogu Hoddrofnira.*

(Tłumaczenie A.I. Korsun)

Na podstawie przytoczonego wyżej fragmentu nie można powiedzieć nic konkretnego o praktycznym użyciu run, ponieważ tekst zawiera jedynie nazwy grup runicznych i wskazówki, do czego są przeznaczone.

Być może była to zaszyfrowana wiadomość, ale niestety, nikt nie może jej potwierdzić ani odrzucić. Zarówno **Sowilo**, jak i **Tiwaz** można nazwać runami zwycięstwa, a Anguz i **Laguz** – runami myśli. Dlatego w oparciu o podstawowe źródła możemy jedynie budować założenia i nic więcej.

Współczesne praktyczne użycie run rozpoczęło się w 1982 roku po opublikowaniu książki o wróżbiarstwie runicznym autorstwa Ralph Bluma *Księga run. Przewodnik użycia starożytnego Orakulu: Runy Wikingów*. Ralph Blum nie był poważnym historykiem ani badaczem, a same runy wraz z kilkoma kartkami zawierającymi opisy ich znaczenia znalazły się w jego posiadaniu przypadkiem. Początkowo odłożył je na bok, ale po pewnym czasie wrócił do nich. Blum zaczął szukać dostępnej literatury na temat pochodzenia i użycia run, a jednocześnie studiował chiński system I Ching, wierząc, że gdy zgłębia się jeden system, logiczne jest posiłkowanie się znajomością innego.

Blum wyraża ideę, że każda runa jest osobnym magicznym znakiem o pewnych właściwościach i mocy. Zasugerował użycie 25. pustej runy do wróżenia. Interpretacja symboli proponowana

przez Bluma różni się nieco od współczesnych; niektórzy runolodzy nie zalecają pracy z pustą runą.

Po Blumie pojawiło się wielu autorów piszących aktywnie o wróżeniu z run i ich użyciu w magii. Pod koniec lat 90. ubiegłego wieku praktyczna praca z tymi starożytnymi symbolami nabrała nowoczesnego wyglądu, a obecnie jest w niej miejsce zarówno na przewidywania, jak i na użycie kombinacji run jako magicznych narzędzi.

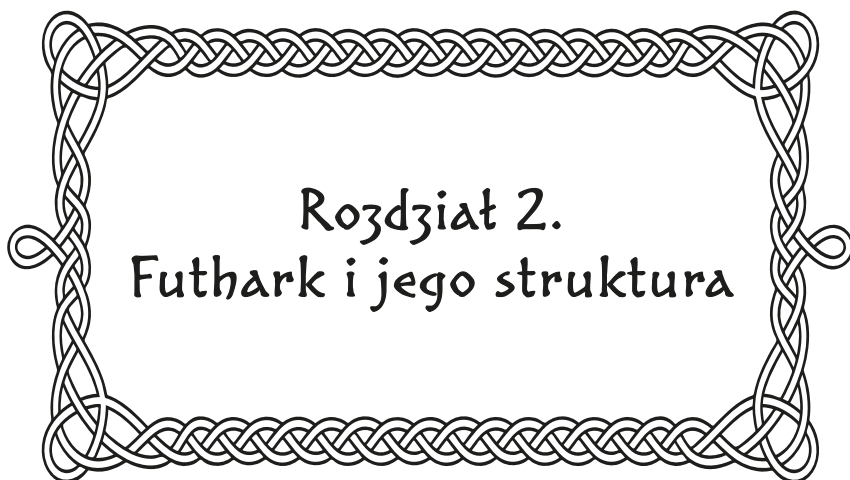
Runy weszły do mojego życia na początku lat 90. wraz z czasopismem „Nauka i religia”, a nieco później – z doniecką gazetą „Magia”. Być może dzięki prostej rekomendacji narysowania run **Fehu i Othala** na kawałkach skóry i noszenia ich w portfelu moja rodzina praktycznie nie odczuła negatywnych skutków kryzysu gospodarczego.

Dziś runy i skrypty zyskują coraz większą popularność – zwłaszcza kombinacje run posiadające określone właściwości. Są one również nazywane formułami. Należy zauważyć, że autorzy tych kombinacji tworzyli je dla własnych potrzeb, więc nadawali runom znaczenie odpowiadające ich sytuacji. Dlatego nie dziwi fakt, że kombinacje runiczne nie zawsze działają i nie u wszystkich.

Każdy, kto uważa się za eksperta od run, próbuje je sklasyfikować i odnieść do obiektów ożywionej i nieożywionej natury, elementów, postaci mitologicznych, kolorów, dźwięków itp. Trudno powiedzieć, na ile to wszystko ma sens, ponieważ nie wiemy, czy podobne analogie i wzajemne połączenia były używane w starożytności. Takie porównania i interpretacje są indywidualne i często różnią się między sobą.

Współczesne interpretacje run za pomocą logiki i subiektywnej percepcji wywodzą się z tekstów starożytnych wierszy, znaczenie run starszych futharków pochodzi od młodszych, z biegiem czasu wzbogaconych i coraz bardziej złożonych.

Twoje zrozumienie jakiegokolwiek runy może nieznacznie różnić się od interpretacji innych praktykujących. Warto przyjąć za dogmat jedynie znaczenia symboli z wierszy runicznych, a wszystkie inne wersje należy interpretować jako subiektywne warianty poznania tego systemu.

Rozdział 2.
Futhark i jego struktura

ƒ H ↑ □ † B † — M ƒ 2 8 ƒ 4 5 7 8 X X † 8 † 4 5 8

Każda runa zajmuje określoną pozycję w systemie runicznym, a cały układ jest zwykle określany jako futhark – od początkowych liter pierwszych sześciu znaków (fuÞark): **Fehu, Uruz, Thurisaz, Ansuz, Raidho, Kenaz**. Alfabet runiczny otrzymał swoją nazwę zgodnie z tą samą zasadą, co alfabet rosyjski. Chociaż samo słowo „futhark” jest tradycyjnie pisane przez „t”, korelacja runy **Thurisaz** jest bardziej poprawna z D lub kombinacją liter TH niż z T. Obie nazwy runicznego alfabetu (Fudark lub Futhark) są prawdziwe.

Czasami można spotkać się także z nazwą „futhork”. Wynika to z faktu, że w wielu młodszych futharkach trzecia runa **Ansuz** oznaczała dźwięk „o”, a nie „a”, i nazywała się Oss (anglosaski system runiczny).

Futhark składa się z trzech podrodziałów: ettir lub att (islandzkie Ættir – ettir, norweskie Ætt – att). Każdy att starszego futharka składa się w sumie z 8 run, co daje łącznie 24 runy.

Powszechnie przyjmuje się, że każdy att jest poświęcony konkretnemu skandynawskiemu bogu, na cześć którego nazwano runę otwierającą daną grupę: pierwszy – Freyrowi (Freyé), drugi – Heimdallowi, trzeci – Thurowi.

								Att freyra (Freyja)
Fehu	Uruz	Thurisaz	Ansuz	Raidho	Kenaz	Gebo	Wunjo	
								Att Heimdallah
Hagalaz	Nauthiz	Isa	Jera	Eihwaz	Pertho	Algiz	Sowilo	
								Att Thura
Tiwaz	Berkana	Evaz	Mannaz	Laguz	Inguz	Dagaz	Othala	

Rys. 1. Futhark i jego struktura